

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Martini Bonacinæ Vtrivsque Signatvræ Referendarii
Compendium Omnim Operum de Theologia Morali,
omnibusque conscientiæ nodis**

Bonacina, Martino

Coloniæ Agrippinæ

Baptismi subjectum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41152

19. Valetne Baptismus, quando quis intendit reportare lucrum, vel infantem occidere? Valet, si intenderit verè baptizare; nam finis extrinsecus non tollit intentionem requisitam ad sacramentum. *Ibid. n. 15.*

20. Requiritur ulterius, ut Minister adhibeat debitam materiam & formam, illamque sciat applicare. *Ibid. n. 16.*

21. In Baptismo unus adhibendus est patrinus; possunt tamen duo adhiberi, si unus sit masculus, & alter femina. *Ibid. n. 19.*

22. Denique Baptismus collatus alicui jam baptizato, non est validus. *Ibid. n. 21.*

A D D I T I O.

Quæres: Utrum mutus & mancus verè baptizent, fille abluit, hic verba proferat: videtur enim quod sic, quia non necessariò minister exprimi debet in forma; sive ergo per unum, sive plures sint, baptismus verus erit baptismus. Cajet. in q. 67. 3. S. Thomæ & Mars. lib. 4. sent. putant verum esse baptismus, sed rectius D. Thom. Alens Scot. Palud. Sot. Ledesm. in 4 d. 4. negant communiter. Ratio eorum est, qui neuter eorum baptizat: non mutus, quia non profert verba, nec mancus, quia non abluit. 2. Mancus proferens verba, & dicens: Egò baptizo, vel baptizamus, mentitur ergo non verè baptizat. Nec valet, quod respondet Cajetan. baptizo idem esse, quod confero sacramentum baptismi, vel applico formam materiæ. Nam baptizo est idem, quod ego te abluo, quod certè ille non facit; deinde non confert baptismi sacramentum, nisi qui applicat simul materiam, & formam, quod etiam ille non facit.

Subjectum Baptismi.

23. Subjectum Baptismi est quilibet homo natus, existens in hoc mortali corpore, sive sit infans, sive sit adultus, sive sit vir, sive femina. Hinc colligitur Satyrum, aut genitum ex femina & bruto non esse capacem Baptismi; secus dicendum de monstro genito ex viro & femina, quod baptizandum est; quod si constet dupli anima rationali, (ut si habeat duo capita cum uno pectori, vel duo pectora sub uno capite,) duplex Baptismus conferendus est; unus absolute in ea par-

te, in qua perfectius caput vel pectus apparet, alter sub conditione in alia parte. Quod si dubitetur an monstrum genitum sit ex viro & femina, vel ex femina & bruto, baptizari poterit sub conditione, nisi constet esse animal irrationale. tom. 1. de Baptismo, disp. 2 q. 2. punct. 6 n. 2. & seq.

24 Ex eo quod Baptismus omnibus hominibus adhibetur, patet differre à Circumcisione, quæ solis masculis adhiberi poterat. *Ibid. n. 6.*

25 Mortuus, & ille, qui existit adhuc in utero matris, non possunt baptizari; quod si mater moriatur, & filius in ipsius utero existens credatur vivere, aperiri poterit, ut infans extrahatur, & baptizetur. *Ibid. n. 7. & seq.*

26 Quid dicendum de matre gravida damnata ad mortem? Differenda est executio donec peccaverit. *Ibid. n. 10.*

27 Baptismus infanti collatus dissentientibus parentibus validus est. Baptizandus est filius infidelis, altero consentiente. Baptismus potest pluribus unica forma conferri. *Ibid. n. 11. & 12.*

28 In adulto baptizando requiritur intentio actualis, aut virtualis, aut habitualis; deinde requiritur adhuc fides supernaturalis & attritio: in pueris vero parentibus usu rationis, Christus & Ecclesia supplet intentionem & dispositiōnem. *Ibid. n. 15-16. 24 & 25.*

29 Ex dictis collige adultum non remanere baptizatum, nec characterem recipere, si nunquam voluit baptizari, vel si aliquando voluit, voluntatem tamen suscipiendi Baptismum revocavit; secus dicendum de Baptismo collato dormienti, qui Baptismum petierat ante somnum: hic enim dicitur habere intentionem habitualem. Idem dicendum est de furioso, & amente lucida rationis intervalla patientibus. Similiter tenet Baptismus per metum gravem suscepimus, si adfuit debita intentio suscipiendi. *Ibid. n. 18. & seq.*

A D D I T I O.

In dubio, an fuerit verus Baptismus, sub conditione, si non est vere baptizatus, iterandus est, vide de consecr. d. 4. c. Placuit. & de baptis. & ejus effectis. c. 2.

Id est, quando acepit est animus, post diligentissimam indaginem, (neque enim temere sub conditione iterandus baptismus,) Sot. d. 5 quarto, ar. q. 9. l. c. de quibusdam de Bapt. & ejus

citus effect. Alex. 3. Forma conditionalis ex cit. can. est, si baptizatus es, ego non te baptizo; si non es baptizatus, ego te baptizo.

Compotem rationis puerum baptismum petentem baptizare licet, invitis parentibus infidelibus; in dubio vero, de rationis usu, sufficit esse septem annorum, non compotem autem licet baptizare, si alter parentum Christianus competit.

Sot. d. 5. unic. art. 10. col. 27. Carentes autem usu rationis non sunt baptizandi parentibus invitis, D. Thom. 4. d. 5 Sot. t. c. contra Scot. & Dur. ex c. de iudiciis 44. dist. (Non compotem) c. ex litteris extr. de infid. conver.

Tenentur patrini susceptorum puerorum curam gerere, si surgeat necessitas Sot. d. q. 4. unic. art. 5. concl. 2. vid. cap. vos ante. de consecr. d. 4.

Infidelis in baptismio, & non confirmatus in confirmatione non possunt esse patrini, c. in baptismate. cit. dist.

In privato baptismio, in quo non est sponsor necessarius, si ceremonia adhibetur, cognitionem contrahiri probabile putat Suar. com. art. 8. q. 67. cum Sot. Nav. & Sanchez l. 7. d. 62.

Si plures susceptores, quam duo, adsint, & nulli designentur, cum soli designati, & a Parocho admissi contrahant, a nullo cognitionem contrahiri, probabile est, quia nemo est susceptor, ut vult Ecclesia, Suarez l. c. & Sanchez lib. 7. q. 57. contra Navar. putantem, ab omnibus contrahiri, dici posset, primis viro & femina susceptiblebus contrahiri spiritualem cognitionem.

Ad concubinam accedens, post filium ex ea susceptum a se, in necessitate baptizatum, incestum patrat, Ledesm. q. 56. art. 1. dub. 2. nec potest eam ducere. Sanchez lib. 7. d. 62. n. 11.

Baptizans filium non suum, sed uxoris, in necessitate, non privatur jure petendi debitum Id. 16. dub. 3.

Sola ignorantia inculpabilis conservat ius petendi baptizandi filium extra necessitatem. Ledesm. 16. dub. 4. vide Zambr. l. 6 qui negat cum Suar. in q. 67. art. 8.

Patrimum, permisum a se procuratorem, spiritualem cognitionem contrahere, quidam ajunt, quidam negant, probabilius lege Sanchez d. 59 l. c.

Qui posuit obicem per peccatum baptismi effectui, debet illum postea sacerdoti confiteri, non autem alia peccata ante baptismum facta. lege Suar. tom. 4 d. 28. sec. 4. Valent. tom. 3. d. 4 l. 2. p. 2.

Quas;

Quæres: An sit infantibus, si baptizari non possint, aliud relictum remedium salutis. Gerson. & Cajetan. in 3. p. q. 68. 1. putant, posse salvare maximè infantes in utero morientes, si parentes pro iis orient, & loco baptismi benedictionem aliquam adhibeant, veleos offerant Deo, cum invocatione SS. Trinitatis. Resp. 1. Deus cùm sacramentis non sit alligatus, pro infinita sua misericordia, potest infantes tales extraordinariè salvare. Resp. 2. Temerarium vero & erroneum est, dicere, aliud remedium præter baptismum à Christo relictum infantibus esse. 1. quia expressè dicitur Joan. 3. Nisi quis renatus fuerit ex aqua. 2. quia Concil. Florent. in inst. Arm. dicit, nullo alio remedio posse illis subveniri, 3. quia August. Epist. 28. ad Hier. dicit, esse contra Apostolicam prædicationem, & totam condemnare Ecclesiam, quæ ideo curat, dum baptizandus esset itifans, quia sine dubio, inquit, creditur, eos aliter vivificari non posse.

Quæres: An saltem liceat ceremoniam illam usurpari, si non cum fide, quod valeat ad salutem; sed cum spe aliqua, quod Deus extraordinariè dabit suam gratiam infantibus. Resp. Nullam ceremoniam certam usurpandam, ob suspicitionem & periculum superstitionis, posse tamen orari pro parvulo, omnia relinquendo voluntati, & providentia Dei.

Quæres: Suntne baptizandi infantes fortè expositi in viis. Resp. 1. Posse & debere baptizari omnes pueros, qui inventiuntur in terris infidelium, cùm à fidelibus occupantur. Et ratio est, quia plusquam probabile est, tales non esse baptizatos. Resp. 2. Si inventiantur in terris, ubi mixti sunt fideles cum infidelibus, debere baptizari cum conditione, si non es baptizatus, ego te baptizo; nisi fortè schedulam collo appensam habeant, quod sint baptizati, & non sit suspicio odio Christianorum id factum ab infidelibus. Resp. 3. Si inventiantur expositi in terris fidelium, & hæreticorum, (nisi sint Anabaptistæ, ut in Moravia) & habeant schedulam de baptismo collo appensam, non sunt baptizandi; si verò non habent, inquirendum est, num ibi sit mos receptus, ut obstetrices recens natos baptizent: nam si non receptus sit ille mos, vel obstetrices adhiberi non soleant, sub conditione essent rebaptizandi, quia tales ferè solent exponi simul ac nati sunt. Idque semper faciendum, quoties est aliqua dubitatio, nam in dubiis magni momenti tutior pars est eligenda.

Quæres: Suntne amentes, & furiosi baptizandi? Resp. 1. Si

illi

illi sunt semper amentes, hoc est, ab ipsa nativitate fuerunt semper rationis expertes, perinde baptizandi sunt, atque pueri ante usum rationis, nisi parentes sint infideles, & nolint eos baptizari. Resp. 2. Si aliquando compotes mentis fuerint, & maneat amentes, usque ad finem vitæ, aliquando possunt baptizari, ut cum ante amentiam petiverant baptismum; aliquando non possunt, ut cum non petiverint, aut propensionem ullam ad baptismum ostenderunt, & idem dicendum de phreneticis furiosis. Si vero talibus conseratur baptismus, planè est irritus, quia in adultis semper est necessaria intentio baptismi suscipiendi, vel voluntas. Resp. 3. Si amentes illi aliquando habuerint lucida intervalla, eos posse baptizari in amentia, si periculum mortis immineret, & baptismum ante amentiam petiissent; si vero non sit periculum mortis, differendus esset Baptismus, usque dum ad dilucida intervalla redeunt.

Quæres; Suntne baptizandi, qui quidem ante amentiam habuerint desiderium baptismi, non autem affectum relinquendi peccatum, ut usuras, fornicationem. Resp. 1. Si talis baptizetur, vere baptizari, licet non accipiat gratiam baptismi, sed tantum characterem. Resp. 2. Si probabile sit, eum immediate ante amentiam fuisse in peccato mortali, non debere baptizari, & ratio est, quia nec ante amentiam in statu illo baptizari potuisset; si autem non constet, aut dubium sit, an in peccato mortali factus sit amens, erit baptizandus, ut definiunt Innoc. in c. majoris. de baptiz. & Conc. Carthag. 3.c. 34. Resp. 3. Quotiescumque probabile est, quod vel attritionem habuerit, posse baptizari, & recepturos gratiam, ut docet S. Thom. in 4. d. 5. q. 1. a. ult. & Gabr. in 4. d. 4. q. 2. concl. 3. Nam baptismus facit ex attrito contritum: erit autem ille contritus, si non actualiter, saltem habitualiter.

Baptismi effectus.

30. Baptismus confert gratiam simul cum reliquis virtutibus & donis quæ gratiam consequuntur, modo non sit ob ex parte suscipientis. Gratiae gradum confert Baptismus æqualem omnibus pueris; inæqualem vero adultis pro ratione majoris vel minoris dispositionis, tom. I. de Baptismo, disp. 2. q. 2. punct. 7. num. 2. &c. 3.

31. Gratia in Baptismo producta remittit peccatum ori-

gi-